

Sygn. akt IV CSK 357/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. S.  
przeciwko Z. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 21 grudnia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Okręgowego w B.  
z dnia 7 lipca 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie wynagrodzenia adwokackiego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego właśnie tej kwestii: czy można brać pod uwagę, ustalając wysokość wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości, możliwość jej gospodarczego wykorzystania. Ocena w tym zakresie musi być zawsze dokonana *ad casum*. Jeśli powód wykaże, że czerpałby z nieruchomości korzyści określonej wysokości, gdyby nie bezumowne korzystanie z niej przez pozwanego, to można uwzględnić stawki wynagrodzenia za gospodarcze wykorzystanie nieruchomości – w każdym wypadku sąd będzie jedynie musiał ustalić, czy takie wykorzystanie mogło mieć miejsce, a polemika z ustaleniem przez sąd tej okoliczności może stanowić zarzut kasacyjny, lecz nie oznacza abstrakcyjnego, samoistnego zagadnienia prawnego, które uzasadniałoby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W niniejszej sprawie skarga została sporządzona przez pełnomocnika z urzędu, który jednak, choć zawarł wniosek o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia, to nie zamieścił koniecznej części takiego wniosku, mianowicie oświadczenia o tym, że koszty pomocy prawnej udzielonej z urzędu nie zostały pokryte ani w całości, ani w części, co uniemożliwia uwzględnienie tego wniosku.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

W niniejszej sprawie skarga została sporządzona przez pełnomocnika z urzędu, który jednak, choć zawarł wniosek o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia, to nie zamieścił koniecznej części takiego wniosku, mianowicie

oświadczenia o tym, że koszty pomocy prawnej udzielonej z urzędu nie zostały pokryte ani w całości, ani w części, co uniemożliwia uwzględnienie tego wniosku.

aj